

SAÓ

La revista degana en valencià

Dolors Monserdà i València

País Literari

RAFAEL ROCA

17/02/2020

ORQUESTRA
FILHARMÒNICA
UNIVERSITAT
D'ALACANT
PROVES D'ACCÉS

ARA QUE
EL CAMÍ
FA PUJADA

DOLORS MONSERDÀ
La voluntat d'escriure

M. Carme Mas

Promogut per l'Institut Català de les Dones, l'Institut d'Estudis Catalans, la Institució de les Lletres Catalanes, la Càtedra de Patrimoni Literari Maria Àngels Anglada-Carles Fages de Climent de la Universitat de Girona i la Càtedra Verdaguer d'Estudis Literaris de la Universitat de Vic, el passat 22 de novembre se celebrà un interessantíssim simposi titulat «Dolors Monserdà i Vidal: els orígens de la novel·la catalana i del feminisme a Catalunya», que tenia per objecte commemorar el centenari de la defunció d'aquesta cèlebre escriptora, singularment coneguda per haver sigut la primera dona que arribà a presidir els Jocs Florals de Barcelona (en 1909).

Com la immensa majoria d'autors catalans de l'època, Dolors Monserdà (1845-1919) mantingué una certa vinculació amb el territori valencià. Així, sabem que participà en els Jocs Florals de València de 1888, en què obtingué una menció primera a la Flor Natural pel poema titulat «Lo decret dels Jocs Florals». I també que, l'1 d'abril de 1904 –festivitat de Divendres Sant–, el diari *Las Provincias*, aleshores dirigit per Teodor Llorente Olivares, reproduí el poema de Monserdà titulat «L'enterrament de Jesús», que comença de la següent manera: «Del redemptor sacrifici / lo crudel jorn ha finat, / i la flaire de la mirra / serres i camps ha embaumat. / La blancor d'una mortalla / tot l'espai ha il·luminat; / i al fons de l'oberta roca / lo cos sant hi han sepultat».

D'una altra banda, quinze dies després de la seua mort, esdevinguda el 31 de març de 1919, novament *Las Provincias* –ara dirigit per Llorente Falcó– li dedicà una llarga nota necrològica que és reflex de l'estima i el ressò que la seua obra havia aconseguit a València. Així, el text recordava que es tractava d'una «ilustre escriptora y barcelonesa de gran corazón que intervino en muy diversas instituciones sociales de carácter favorecedor a las clases obreras». En referència a la seua faceta literària, assegurava també que «fue una de las más justamente renombradas en el actual renacimiento barcelonés»; que, «especialmente, la Barcelona de treinta años atrás la ha descrito Dolores Monserdá con singular fortuna»; i que, «además de su estilo fácil y de su bella prosa, debemos citar también la pureza de pensamientos y lo hermoso de las intenciones que brillan en el fondo de todas las obras», de les quals el diari en destacava més d'una vintena.

Finalment, subratllava que «son innumerables, además, los trabajos que con su firma aparecieron en revistas y diarios catalanes, en particular *La Renaixensa*, *Lo Gay Saber* y *La Ilustració Catalana*», tres publicacions periòdiques en què també varen col·laborar molts autors valencians i, singularment, les tres poetes que més varen rebre en el nostre Vuit cent: Manuela Agnès Bausell, Lluïsa Duran i

principis del xx, els recomane l'estudi de la professora M. Carme Mas titulat *Dolors Monserdà, la voluntat d'escriure*, que va veure la llum en 2006 a Arola Editors.

Article publicat al número de desembre 454

DIRECTOR. Vicent Boscà Perelló.
ADMINISTRADOR. Vicent Canet Llidó.
CONSELL DE REDACCIÓ. Vicent Cardona, Josep A. Comes, Vicent Josep Escartí, Carles Fenollosa, Antoni Ferrer, Enric Juan, Irene Manclús, Francesc T. Martínez, Òscar Pérez, Alfred Ramos, Rafael Roca, Joan Lluís Sanxis, Presen Sena.

CONTACTA

Seccions
Ciència
Cinema
Economia
Entrevistes
Esports
Il·lustració
Literatura
Llengua
Música
Opinió
Patrimoni
Política
Religió
Societat
Teatre

Arxiu
Subscriu-te
Botiga

On trobar Saó
Sobre nosaltres

Segueix-nos

Revista Saó
forma part de:

